

[Finansministeren.]

forøgede Indtægter, og man vil ikke herved kunne medregne Overskuddet paa Finanslovsforslaget, da de 4 Mill. Kr. sikkert ikke vil forslaa til at dække Prisstigningen.

Med Hensyn til Finanslovsforslagets § 26 er Hovedresultatet det, at der fremkommer en Kasse-Formindskelse paa ca. 90 Mill. Kr. Dette skyldes i det væsentlige, dels at der ved Statsvirksomhederne paaregnes en Anlægsudgift paa 31 Mill. Kr., dels at der er opført Udlaan og Forskud til et Beløb af 31,8 Mill. Kr., herunder 20 Mill. Kr. som Forskud paa Motorafgifterne til Opførelse af Viadukter og til særlige Vejarbejder, dels endelig at der maa regnes med 29,2 Mill. Kr. til Afdrag paa Statsgælden.

Med disse Ord skal jeg anbefale Finanslovsforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

V. Buhl: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til Finanslov for Finansaaret 1937—38 til hurtig Fremme i det høje Ting. Med den Tilslutning, hvormed Lovforslaget er oversendt hertil fra det andet høje Ting, er der vel Grund til at vente, at Lovforslaget vil faa en let Gang gennem Tinget, og der er for mig ikke Anledning til at komme ind paa nærmere Betragtninger, men jeg skal ved Forhandlingernes Slutning tillade mig at stille Forslag om, at Finanslovsforslaget henvises til Behandling i Finansudvalget.

Hauch: Det viser sig jo, at hele Folketinget eller i alt Fald langt den overvejende Del af Medlemmerne har stemt for dette Finanslovsforslag. Deri ligger en Tilkendegivelse af den Stilling, som de enkelte Grupper har over for Finanslovsforslaget, og da jeg ogsaa paa min Gruppens Vegne kan anbefale, at man ved tredie Behandling stemmer for Finanslovsforslaget, finder jeg ikke nogen Anledning til at komme ind paa en Omtale af Enkeltheder, som der ellers i og for sig nok kunde være baade politiske og andre Grunde til et Øjeblik at standse ved. Og dersom man skulde ønske en politisk Forhandling i det høje Landsting, før Samlingen slutter, forekommer det os, at det vilde være naturligere, at den fandt Sted ved Behandlingen af Tillægsbevillingslovsforslaget. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Finanslovsforslaget til hurtig Fremme i det høje Landsting.

Schaumann: De Opgaver, som Landstinget har, ændres selvfølgelig ikke, fordi

Flertallet er kommet paa andre Hænder, og fordi Regeringspartierne i Dag har Magten og dermed hele Ansvar i begge Ting. Landstingets Opgaver maa rent juridisk og grundlovmæssigt være de samme som forhen, men Stillingen kan naturligvis blive den, at Regeringen i denne Magtbevidsthed kan vise sin Magt, sin Hensynsløshed ved at tage det mindst mulige Hensyn til dette Tings Mindretal. Vi synes saaledes, at Regeringen i Aar giver Landstinget endnu mindre Tid til Behandlingen af Finanslovsforslaget end ellers, og at Regeringen i Vinter har behandlet Landstingets Finansudvalg som ikke eksisterende. Dette maa efter min Opfattelse være et Udtryk for Regeringens Lyst til at vise, hvem der i Virkeligheden har Magten i dette Land, og hvem der saa godt som kan diktere, som det jævnlige er sagt fra denne Talerstol i Vinterens Løb. Personlig finder jeg det uklogt, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, især naar man ser hen til, at det i flere Henseender, ogsaa af Regeringen, maa erkendes, at det har været en Fordel, at vi havde Tokammerssystemet, naar Lovforslagene efter de 3 Behandlinger i Folketinget ikke havde faaet den Affattelse, som man mente var den helt rigtige. Jeg henstiller derfor til Regeringen, skønt jeg ikke nærer videre Haab om, at det vil frugte, at den tager mere Hensyn til Landstingets Finansudvalg, saa at det ligesom i Tiden, før Regeringen fik Magten i begge Ting, kommer til at deltage i Arbejdet, og giver Landstinget mere Tid til Behandlingen af Finanslovsforslaget. Jeg kan med god Grund sige dette, idet det Parti, jeg repræsenterer, ja, hele det nuværende Landsting altid har betragtet det som en Ret, at Finansloven var Folketingets særlige Lov. Vor Opgave i Landstinget maa jo særlig være den at undersøge, om der skulde være lovgivet paa Finansloven. Jeg har, saa vidt det har været mig muligt i den korte Tid, jeg har haft til min Raadighed, undersøgt dette og er kommet til det Resultat, at jeg ikke tror, man kan sige, at der er det. Hvorvidt man med Hensyn til Militærbudgettet kan hævde det Synspunkt, at Budgettet ikke er i fuld Overensstemmelse med 1932-Ordningen, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det er muligt, men derom kan vi jo tale i Udvalget.

Jeg vil saa paa min Gruppens Vegne fremsætte et Par enkelte Bemærkninger angaaende den politiske og økonomiske Situation, som den foreligger i Dag. Med mit Partis Tilslutning er der som bekendt